

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Жалба, подадена на 15 май 2019 г. от г-н Ralph Pethke срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 5 март 2019 г. по дело T-169/17, Ralph Pethke/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-382/19 P)

(2019/C 337/02)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Ralph Pethke (представител: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решение на Общия съд на Европейския съюз от 5 март 2019 г. по дело T-169/17,
- да отмени решение за преместване PERS-AFFECT-16-134 на изпълнителния директор на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) и да разпреди да бъде изплатено обезщетение за възникналите имуществени и неимуществени вреди,
- при условията на евентуалност, да отмени съдебното решение и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане.

Основания и основни доводи

Предмет на настоящата жалба е решението на Общия съд, с което същият отхвърля жалбата, подадена от жалбоподателя срещу решение за преместване PERS-AFFECT-16-134 на изпълнителния директор на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост.

Жалбоподателят излага следните три основания в подкрепа на жалбата си:

1. нарушение на член 7 от Правилника за длъжностните лица ⁽¹⁾ и член 36 от Статута на Съда на ЕС

Жалбоподателят твърди неправилно прилагане от Общия съд на член 7 от Правилника за длъжностните лица. Понижаването на ръководителя на отдел от даден департамент до администратор без никаква кариерна перспектива, и то изобщо без да е проведена процедура по оценка или дисциплинарна процедура, която да съхранява правата на жалбоподателя, представлявало не легитимно преместване, а неправомерно понижаване. Изменението на Правилника за длъжностните лица от 2014 г. развило перспективата ръководителите на отдели да бъдат повишени над степен AD 12 до уредено от правото в областта на публичната служба правно очакване. Органът по назначаване не можел едностранно да оттегли това правно очакване, без да проведе надлежна процедура по оценка или дисциплинарна процедура. От 2014 г. насам вече не можело de lege да се счита, че позицията на ръководител на отдел и на администратор без възможност за повишаване са равностойни.

Освен това Общият съд се позовава на съдебната практика относно преместването съгласно член 7 от Правилника за длъжностните лица и равностойността на длъжностите, но направил неправилни изводи.

Накрая, Общият съд допуснал грешка при прилагането на правото и процесуална грешка, тъй като не се произнесъл изцяло по второто основание за обжалване, а именно по неправомерното понижаване на жалбоподателя на 10 октомври 2016 г. без едновременно да му бъде възложена нова функция — нещо, което било направено едва на 17 октомври 2016 г. В тази насока не било налице преместване по смисъла на член 7 от Правилника за длъжностните лица (т. 49—106 от съдебното решение).

2. Изопачаване на факти

Общият съд не само основал обжалваното съдебно решение на факти, които не следвали от материалите по делото, но и основал решението си на факти, различни от произтичащите от материалите по делото.

Освен това в настоящия случай Общият съд явно не направил никаква преценка на доказателства. Ако бил направил такава, щяло да се наложи Общият съд да оцени достоверността на твърденията на ответника.

Също така застъпваната от Общия съд оценка на действията на жалбоподателя във връзка със задължението му да докладва за явно противоправни мерки изобщо лишавала член 21а, параграф 1 и член 22а от Правилника за длъжностните лица от практически ефект.

3. Неправомерна преценка на твърдения за неполагане на грижа и за психически тормоз, както и на член 36 от Статута на Съда на ЕС

Общият съд отхвърлил твърдението, че мерките на изпълнителния директор, взети през периода между 10 октомври 2016 г. и 17 октомври 2016 г., представляват психически тормоз, в нарушение на действащото право. Неизпълнението на задължението за полагане на грижа и твърдението за психически тормоз били неразривно свързани с неправомерното решение за понижаване и преназначаване, взето между 10 октомври 2016 г. и 17 октомври 2016 г. Обратно на изложеното от Общия съд, психическият тормоз съгласно член 12а, параграф 3 от Правилника за длъжностните лица не предполагал наличието на „модел на поведение“. В допълнение, Общият съд не обсъдил въпроса за неизпълнението на задължението за полагане на грижа, изразяващо се в публичното дискредитиране, при преместването на жалбоподателя, на постигнатото от него в професионален план.

(¹) Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 на Съвета от 29 февруари 1968 година относно определяне на Правилника за длъжностните лица и условията за работа на други служители на Европейските общности и относно постановяване на специални мерки, временно приложими за длъжностните лица на Комисията (ОВ L 56, 1968 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 8, стр. 12), в изменената редакция с Регламент (ЕС, Евратом) № 1023/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година за изменение на Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и на Условията за работа на другите служители на Европейския съюз (ОВ L 287, 2013 г., стр. 15).

Жалба, подадена на 12 юни 2019 г. от г-н Stephan Fleig срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 2 април 2019 г. по дело T-492/17, Stephan Fleig/Европейска служба за външна дейност

(Дело C-446/19 P)

(2019/C 337/03)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Stephan Fleig (представител: H. Tettenborn, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска служба за външна дейност (ЕСВД)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени изцяло решение на Общия съд на Европейския съюз (първи състав) от 2 април 2019 г. по дело T-492/17,